

PRZEDMOWA

Postęp medycyny w ostatnich latach jest bardzo duży i wynika głównie z rozwoju nowoczesnych metod diagnozowania i leczenia, które umożliwiają skuteczne ratowanie dzieci z wielu krytycznych stanów chorobowych przebiegających z zagrożeniem życia i połączonych z niewydolnością podstawowych funkcji życiowych, głównie oddychania, krążenia i funkcji ośrodkowego układu nerwowego.

W tej sytuacji wiele dzieci przeżywa krytyczne stany zagrożenia życia, które dawniej nie dawały szans na przeżycie. Jest rzeczą oczywistą, że ta grupa dzieci wymaga stałej opieki medyczno-rehabilitacyjnej. Wystarczy wspomnieć, że w Polsce rodzi się rocznie 800–1200 dzieci z mózgowym porażeniem dziecięcym, nieco mniej dzieci z przepukliną oponowo-rdzeniową. Wzrasta również liczba dzieci po przebytych urazach czaszkowo-mózgowych. W medycynie wieku rozwojowego problem zdrowotny, wymagający rehabilitacji, stwarzają również dzieci z niską masą urodzeniową i ze skróconym wiekiem życia płodowego (wcześniaki), których liczba sięga do 8% ogólnej populacji żywo urodzonych.

Zatem liczba dzieci niepełnosprawnych nie jest mała i należy przypuszczać, że będzie wzrastać, a wraz z nią zapotrzebowanie na rozwój rehabilitacji pediatrycznej.

Niniejszy podręcznik poświęcony jest zagadnieniom wczesnego wykrywania niepełnosprawności u dzieci, w tym zaburzeń rozwoju psychoruchowego, już w pierwszym roku życia, w okresie intensywnego i dynamicznego rozwoju dziecka, przy zastosowaniu neurofizjologicznych metod diagnostycznych. Wczesna diagnostyka dzieci niepełnosprawnych wiąże się ściśle z wprowadzeniem wczesnej rehabilitacji. W podręczniku szeroko omówiono metody usprawniania dzieci wysokiego ryzyka oparte na rozwoju neuromotorycznym.

Czesław Szmigiel i Wojciech Kiebzak